

Naturligt at drive en kommune som forretning

- siger fuldmægtig Herbert Fogh Petersen, der fylder 50 år

siger i

Herbert Fogh Petersen

Fuldmægtig på socialkontoret, Herbert Fogh Petersen, har en sjælden evne til at indgyde tillid. Han forstår at lytte, noget meget væsentligt i den gerning han har valgt, og så har han hjerte. En sjælden gang sad han - som stedfortræder - på borgmesterens plads i Horsens byråd, og her beviste han, at han både kan forelægge en sag klart og tydeligt, han kunne også tage en debat. Men altid uden at der kom skarphed i stemmen. For kort tid siden trak han sig efter eget ønske tilbage fra byrådsarbejdet. Han savnes.

Herbert Fogh Petersen, der den 19. oktober fylder 50 år, er indfødt horsensianer. Han kom i lære hos Dansk Andels Kul. Krigen kom imellem. Importen af udenlandsk brændsel gik så at sige helt i stå, tørvene og de danske brunkul kom til at spille en dominerende rolle, og det var ikke morsomt i en forretning, hvis eksistensgrundlag i høj grad hvilede på import.

Diskussioner i hjemmet

Fogh Petersen sprang fra. I 1942 blev han ansat på socialkontoret, og der har han været siden. Han kom fra et hjem, hvor der blev ført mange faglige og politiske diskussioner. I 1933 var Steinckes nye sociallov blevet konfirmeret, og det gav anledning til mange diskussioner i hjemmet. - Jeg vidste faktisk ikke rigtigt, hvad det var for noget, og mens jeg gik i mellemskoleklassen, satte jeg mig til at læse loven igennem foræller Fogh Petersen. Jeg var interesseret ikke mindst i den sociale side af den offentlige forvaltning.

I 1954 kom jeg ind i byrådet

I 1954 blev viceborgmester i 1966. Imidlertid skete der det, at den ny styrelseslov ikke giver de samme muligheder for kommunalpolitisk arbejde for en kommunalt ansat. Det betød, at jeg ikke kunne være med i økonomiudvalget, hvor der trods alt træffes de afgørende beslutninger.

Om at markere et standpunkt

- Hvor skarpt skal man markere sine standpunkter i politik?
- Det kommer an på, hvor standpunktet skal tages. Hvis det drejer sig om landspolitik, f. eks. i en økonomisk situation som den nuværende, skal man **nok markere sin politik.**

Indenfor kommunalpolitik skal det hele ikke være så partipolitisk præget. En kommune skal drives forretningsmæssigt. Sådan bør det være. Selvfølgelig kan der være sager, hvor der må ses rent partipolitisk på Ingene, og så skal det naturligvis markeres.

Løvrigt er jeg af den opfattelse, at man helst skal snakke sig til rette om sagerne, så man får den størst mulige tilslutning til en afgørelse, også fra politiske modstandere. Jeg mener f. eks. ikke, at en svømmehal i Horsens skal være noget politisk problem, for her er en sag for hele befolkningen. Ud fra dette kriterium har jeg arbejdet med dette spørgsmål og jeg var helt overbevist om, at vi var kommet i gang i maj. Her blev jeg beklageligvis skuffet.

Svømmehallen må i gang

For mig at se er finansieringsgrundlaget i orden. Detailprojekteringen er ved at være færdig, og på nuværende tidspunkt skulle der være 1,8 mill. kr. til rådighed til en hal, som med de nuværende priser maksimalt vil komme til at koste fire millioner kroner. Resten af pengene kan tages hjem gennem almindelig prioritering. Enhver ved, at det er vanskeligt at komme ud på lånemarkedet i dag for en kommune, men jeg kan heller ikke se, det skulle være nødvendigt her. Det viste sig med Vesthallen. Der var afsat 400.000 kr. til formålet, hallen blev bygget for 1,1 mill. kr. og tjener sit formål som en træningshal.

- Hvad har byrådsarbejdet betydet for Dem?
- Arbejdet har udfyldt en stor del af mine interesser. Alene dette at være med i administrationen og til-

rettelæggelsen af arbejdet har været en oplevelse. F. eks. har jeg fundet byplanlægningen meget væsentlig, fordi man her har grundlaget for tilrettelæggelsen af kommende års økonomi. Vesthallen kan måske siges at være en lille ting, men det satte noget i gang, som nok nu skulle følges op. Jeg tror, det næste bliver en hal i Dagnæs, og så skulle byen være klar til at bygge den store opvisningshal, der har været talt så meget om.

Teatret et smertensbarn

- De var formand for byrådets kulturudvalg.
- Og det interesserede mig levende. Jeg har en fornemmelse af, at der gennem organisationen, som man nu er kommet i kontakt med, kan skabes muligheder for at tilføre Horsens musik af god kvalitet og til fornuftige penge.

Teatret er et smertensbarn, men også min hobby. Min kone og jeg var medlem af alle afdelinger idet gamle teater, og vi nød det. Der har været talt meget om et teaterbyggeri, men det er nok et spørgsmål, om det er en opgave, som skal løses rent kommunalt. Der må kunne findes en kombination med publikumsorganisationen som en aktiv medarbejder ved opførelsen af en bygning. Jeg tror Horsens Teaters formand er interesseret heri, men vi er aldrig kommet igennem med dette samarbejde.

Man må være indstillet på, at et sådant byggeri også skal rumme faciliteter for andre end lige netop teaterformål. Der er for mig ingen tvivl om, at der var for meget rodet ind i den Horsenshal, der var foreslået. I den forbindelse kan jeg nævne, at da jeg så Holstebro-hallen, spurgte jeg, om man ville lave den på samme måde igen, hvis man skulle bygge en ny. Dertil svarede man nej. Fredericia Teater er indrettet, så gulvet kan løftes, men i dag er der projekter, der gør denne

Skuffelser og glæder

- Skuffelser og glæder i byrådsarbejdet?
- Det var en skuffelse for mig med den indstilling, der fra nogen var overfor Lejerbo-byggeriet. Regnskabet blev pillet i stykker, og vi blev bebrejdet, at der stod rødvin på en post. Posten var rigtig. Efter et møde var vi på hotellet med forretningsfører. Der blev nydt to flasker rødvin, men det var billigere end tre guldbjere! Alligevel blev vi angrebet. Der var kommet politik med i sagen, og det syntes jeg var for småt. Det var nemlig et sundt og fornuftigt byggeri.

Og glæder. Ja, jeg kan da nævne, at det var en stor glæde for mig at være med til et venskabsbymøde i Karlstad. Det var en oplevelse at være sammen med kommunalpolitikere fra de øvrige venskabsbyer, og det skabte kontakter. Svenskerne var meget gæstfrie, og det var en personlig glæde at være med.

- Hvad giver arbejdet på socialkontoret?
- Det giver menneskeforståelse, udsigt i menneskers psyke, og det har været vældigt berigende for mig.

- Kan kontoret virke kølig på en besøgende?

- Det kan det måske nok, for det er næppe rart at komme et sted, som man betragter som den sidste udvej, når man er i nød. Men vi prøver at hjælpe, således som vi er sat til at gøre det. Der er vel dem, der misbruger de muligheder, som ligger i sociallovgivningen, men det er ikke de mange.

Med hjemmet som baggrund

- Når De ser tilbage, betragter De så de 50 år som lykkelige?
- Ja. Jeg husker i 1936 under kriseårene, hvor jeg kom ind på Dansk Andels Kul, da sagde mange til mine forældre: Han må vel nok være lykkelig. Nu er han sikret, til han får langt skæg og hvidt hår! Jeg var også selv glad, og jeg kan i en god stund sige, at jeg har oplevet lykkelige år.

Min baggrund hjemme hos min

familie har været i orden. Det har simpelthen været grundlaget for, at jeg kunne være med i byrådsarbejdet, som tog megen tid. Arbejdet trak store vekslere, men det gik, fordi der var balance i familielivet. Vi har altid haft mange unge mennesker i vort hjem, først gennem de 18 år, hvor jeg ledede DUI i Horsens, og derefter da vore egne børn kom hjem med kammerater. Og i dag kan vi så glæde os over børnebørnene, skriver Fogh Petersen.

Den snart 50-årige, der er formand for HK i Horsens, har så mange venner, at fødselsdagen næppe kommer til at gå stille af. Han har for tjent virakken. P.N.